

מבארת הגמרא: **קסבר** [סובר] **רבי עקיבא**, שהיות **וכי כתיב ניסוך יתירא** [כאשר כתוב ניסוך יתר ונוסף על הניסוך הרגיל של שאר ימות השנה] בקרבנות היום **הששי הוא דכתיב**, שהרי ביום הששי נאמרה המילה "ונסכיה", שמשמעותה שני נסכים, לכן מסתבר להתחיל להזכיר את הגשמים מהיום הששי.

ומכל מקום מועיל הייתור של מ"ם יו"ד מ"ם, ללמדנו שאחד משני הניסוכים של מים הוא.

תניא, **רבי נתן אומר**: כתוב גבי קרבן התמיד: "**בקדש הסך נסך שכר לה**". מכפל הלשון

"הסך נסך" למדים, שבשני הניסוכין שמנסכים בחג הסוכות **הכתוב מדבר**: אחד **ניסוך המים**, ואחד **ניסוך היין**⁽⁷⁴⁾.

בתירא צריך לומר, שודאי "ונסכיהם" מדובר על התמיד. כי גבי פרים ואילים כתוב בפירוש "ומנחתם ונסכיהם לפרים".

74. הקשה הגבורת ארי [וכן הקשו עוד מפרשים], מנין לו לרבי נתן שהתורה מרבה שני ניסוכין דווקא לחג, אולי בכל השנה צריך לנסך שני נסכים, שהרי הפסוק "הסך נסך" אינו מדבר בחג הסוכות, אלא גבי תמידי כל השנה!

ותירץ, שבאמת גם רבי נתן מסתמך על המקרא "ונסכיה". אלא שרבי עקיבא לומד את ענין ניסוך המים מאותו רמז, כמו רבי יהודה בן בתירא. ואילו רבי נתן אינו סובר לדרוש אותו רמז, לכן הוא לומד מזה שלא נאמר "הסך הסך". ומהמקרא "ונסכיה" שנאמר בחג הסוכות,

משום שנאמר בקרבנות היום הששי "ונסכיה", לשון רבים. משמע שבשני ניסוכין הכתוב מדבר:⁽⁷³⁾ והיינו, אחד מהם ניסוך המים הוא, המיוחד לחג הסוכות, ואחד ניסוך היין, שרגילים לנסך תמיד עם הקרבן.

שואלת הגמרא: מנין לנו שמדובר בשני ניסוכים שונים, אחד של מים ואחד של יין? ואימא תרוייהו דחמרא [אולי נאמר ששני הניסוכין של יין הם]!

מבארת הגמרא: רבי עקיבא סבר לה [סובר] כרבי יהודה בן בתירא, דאמר שרמיזי מיא [שנרמז ניסוך המים] בקרבנות החג, כפי שהבאנו לעיל. ואם כן, על כרחך שהניסוך השני המוזכר במקרא של מים הוא.

מקשה הגמרא: **אי סבר לה** [אם סובר] רבי עקיבא **כרבי יהודה בן בתירא**, **נימא כוותיה** [שיאמר כמותו, שמזכירים את הגשמים מהיום השני של החג]!

ניסוך המים. וימים שביניהם למדים מקל וחומר: ומה יום שני, שאין ניסוך לפניו, מנסכין בו, שאר ימים, שיש ניסוך לפניהם, לא כל שכן! או מיום שביעי, שאף שאין קדושה לאחריו — מנסכין בו, שאר ימים, שיש קדושה לאחריהם, לא כל שכן! או שנלמד מכך שמיום שני ואילך נאמר בכל יום לשון "וביום", וי"ו מוסיף על ענין ראשון. גבורת ארי.

73. כתב רש"י: אבל מהמילה "ונסכיהם" שנאמרה ביום השני, אין ללמוד שיש שני ניסוכים לקרבן אחד, כי המילה מתייחסת לניסוכים הרבה — של קרבנות הרבה [פרים ואילים].

וכתב בעל הצרורות, שבשיטת רבי יהודה בן